ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ΄ - Ἔτος ΙΗ΄ Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 781	Τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου 9 Μαΐου 2001	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Ὁ ἅγιος Χριστοφόρος

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει ἁγίους, ὁσίους καὶ μάρτυρας. Σήμερα ἑορτάζει ὁ ἅγιος μάρτυς Χριστοφόρος. Ἀλλὰ ποιός ἦτο ὁ ἅγιος Χριστοφόρος;

* * *

Ἔζησε τὴν ἐποχὴ τοῦ Δεκίου (249-251 μ.Χ.). Κατήγετο ἀπὸ μέρος βαρβαρικό. Οἱ γονεῖς καὶ οἱ πρόγονοί του ἦταν ἀνθρωποφάγοι, καὶ αὐτὸς ἦτο βάρβαρος κατὰ τοὺς τρόπους. Ἦταν, ὅπως τὸν περιγράφουν, γίγας στὸ σῶμα, μὲ δύναμι τεραστία, ἀλλὰ στὴ μορφὴ δύσμορφος, πάρα πολὺ ἄσχημος. Γι' αὐτὸ σὲ εἰκόνες τὸν ζωγραφίζουν μὲ κεφάλι σκύλου, σὰ νὰ ἦταν σκύλος. Αὐτὸ δὲν εἶνε ὀρθό. Διότι δὲν εἶχε κεφάλι σκύλου· τὸ κάνανε οἱ ἁγιογράφοι, γιὰ νὰ δείξουν πόσο ἄσχημος ἦτο.

Γύρω ἀπὸ τὸν βίο του ὑπάρχουν δύο παραδόσεις, ἡ ἀνατολικὴ καὶ ἡ δυτική. Σύμφωνα μὲ τὴν ἀνατολικὴ παράδοσι, σὲ κάποιο πόλεμο ὁ ἅγιος Χριστοφόρος συνελήφθη αἰχμάλωτος, καὶ ὡμολόγησε ὅτι πιστεύει στὸ Χριστό. Τὸν ἔστειλαν τότε στὴν Ἀντιόχεια μὲ συνοδεία διακοσίων στρατιωτῶν. Ἐκεῖ ὅλοι αὐτοὶ βαπτίσθηκαν ἀπὸ τὸν ἅγιο ἱερομάρτυρα Βαβύλα. Ἔπειτα τὸν ἔφεραν ἐμπρὸς στὸ βασιλιᾶ. Ἐκεῖνος ἐξεπλάγη ἀπὸ τὴν ἀσχημία τοῦ προσώπου του καὶ σκεπτόταν, μὲ ποιό τρόπο νὰ τὸν πάρῃ στὴν εἰδωλολατρία. Ἔβαλε λοιπὸν δύο ἁμαρτωλὲς γυναῖκες, δύο πόρνες, τὴν Καλλινίκη καὶ τὴν Ἀκυλίνα, νὰ τὸν προσελκύσουν. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ αὐτές, προσείλκυσε αὐτὸς ἐκεῖνες μὲ τὴ διδασκαλία του στὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ. Μάλιστα οἱ δύο αὐτὲς γυναῖκες μαρτύρησαν, τὶς σούβλισαν γιὰ τὸν Κύριο, καὶ ἑορτάζουν μαζί του τὴν ἴδια ἡμέρα. Μετὰ ἀπ' αὐτὰ ὠργισμένος ὁ βασιλιᾶς διέταξε νὰ κλείσουν τὸν ἅγιο Χριστοφόρο μέσα σ' ἕνα χάλκινο σκεῦος καὶ ν' ἀνάψουν ἀπὸ κάτω φωτιά. Ἀλλ' αὐτὸς ἔμεινε ἀβλαβής. Ἔπειτα τὸν ἔρριξαν μέσα σ' ἕνα πηγάδι. Τέλος τὸν ἀπεκεφάλισαν, καὶ ἔτσι ἔλαβε τὸ στεφάνι τοῦ μαρτυρίου.

* * *

Σύμφωνα μὲ τὴ δυτικὴ παράδοσι, ἐπειδὴ ἦταν πολὺ δυνατός, τὸν ἔτρεμαν ὅλοι. Καὶ εἶχε μιὰ ἰδιοτροπία· ἔλεγε, ὅτι θέλει νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν πιὸ ἰσχυρὸ ἄνθρωπο τοῦ κόσμου.

Κάποτε πέρασε ἀπὸ τὰ μέρη του ἕνας βασιλιᾶς. Εἶχε δύναμι καὶ στρατεύματα πολλά. Ὅταν τὸν εἶδε ὁ Ρέπροβος (αὐτὸ ἦτο τὸ πρῶτο του ὄνομα, τὸ βαρβαρικό), θάμπωσαν τὰ μάτια του καὶ εἶπε μέσα του· Αὐτὸς εἶνε ὁ πιὸ ἰσχυρὸς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, θὰ μπῶ στὴν ὑπηρεσία του. Ἔτσι ἔγινε σωματοφύλακάς του. Ὅπου ἦταν ὁ βασιλιᾶς, ἐκεῖ κι αὐτός.

Μιὰ μέρα ὅμως, περνώντας ἀπὸ μιὰ σπηλιά, ἔπιασε φόβος τὸ βασιλιᾶ. Ἔτρεμε σὰ μικρὸ παιδί. Ὁ Ρέπροβος τοῦ λέει·

—Τί ἔχεις, βασιλιᾶ; Ἐγὼ εἶμ' ἐδῶ.

Τί εἶχε συμβῆ. Μέσα στὴ σπηλιὰ ἦταν ἕνας μάγος ποὺ ἔκανε μάγια. Καὶ οἱ ἄλλοι, ποὺ ἦτανε στὴ συνοδεία, εἶπαν·

—Βλέπεις; Ὁ μάγος εἶνε πιὸ δυνατὸς ἀπὸ τὸ βασιλιᾶ, ἀφοῦ τὸν κάνει κι αὐτὸν νὰ τρέμῃ.

—Ἄ, εἶπε ὁ Ρέπροβος, ὥστε ὁ μάγος ἔχει μεγαλύτερη δύναμι ἀπὸ τὸ βασιλιᾶ;

—Βεβαίως, τοῦ λένε. Ὁ σατανᾶς κυβερνᾷ τὸν κόσμο, ἀνεβάζει καὶ κατεβάζει βασιλιάδες, εἶνε κοσμοκράτορας. Ὅποιος προσκυνᾷ τὸ διάβολο, γίνεται μεγάλος.

—Τί λές, μωρέ! Κ' ἐγὼ μέχρι τώρα εἶχα τὴν ἐντύπωσι, ὅτι ὁ βασιλιᾶς εἶνε ὁ δυνατώτερος.

Ἀφήνει λοιπὸν τὸ βασιλιᾶ, πηγαίνει στὴ σπηλιὰ τοῦ μάγου καὶ τοῦ λέει·

—Θὰ σὲ ὑπηρετήσω· εἶσαι ὁ πιὸ δυνατός.

—Πολὺ καλά, τοῦ ἀπαντᾶ ὁ μάγος. Ἔλα μαζί μου καὶ θὰ σοῦ δείξω ὅλα τὰ μυστικά.

Στὸ ἐξῆς ὁ Ρέπροβος τὸν ἀκολουθοῦσε.

Ἀλλὰ μιὰ μέρα, ἐκεῖ ποὺ περνοῦσαν ἀπὸ κάποιο τόπο, βλέπει τὸ μάγο νὰ τρέμῃ, νὰ πέφτῃ κάτω, νὰ σφαδάζῃ καὶ ν' ἀφρίζῃ.

—Τί ἔπαθες; τοῦ λέει.

Κάποιος, ποὺ βρέθηκε ἐκεῖ, τοῦ ἀπαντᾶ·

—Ἐδῶ εἶνε μιὰ ἐκκλησία, καὶ στὴν αὐλή της εἶνε ἕνα κελλί, καὶ μέσα στὸ κελλὶ εἶνε ἕνας ἀσκητής, ποὺ κρατάει τὸ σταυρό. Ἅμα ὁ διάβολος δῇ τὸ σταυρό, πέφτει καὶ χτυπιέται. Γι' αὐτὸ ὁ μάγος φοβᾶται τὸ σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστὸς κυβερνάει τὸν κόσμο.

—Τί λές; λέει ὁ Ρέπροβος. Ὁ Χριστὸς εἶνε πιὸ δυνατὸς ἀπὸ τὸ βασιλιᾶ καὶ ἀπὸ τὸ μάγο;

Φεύγει κι ἀπὸ τὸ μάγο καὶ πηγαίνει στὸν ἀσκητή. Τοῦ κάνει μιὰ μετάνοια καὶ λέει·

—Ἦρθα νὰ μοῦ διδάξῃς τὴ θρησκεία ποὺ πιστεύεις.

Ὁ ἀσκητὴς κάθησε δίπλα του καὶ τοῦ μίλησε γιὰ τὸ Χριστό.

—Κοντά σου θὰ μείνω, λέει ὁ Ρέπροβος.

—Δὲν κάνεις ἐσὺ γιὰ καλόγερος ἐδῶ. Θὰ βαπτισθῇς νὰ γίνῃς Χριστιανός, καὶ μετὰ θὰ σὲ στείλω νὰ ὑπηρετῇς τὸ Χριστὸ στὴν κοινωνία.

—Καὶ τί θὰ κάνω ἐκεῖ ποὺ θὰ πάω;

—Θὰ νηστεύῃς.

—Δὲν μπορῶ νὰ νηστεύω. Ἐγὼ δὲ' χορταίνω οὔτε μὲ τέσσερα ψωμιά.

—Θὰ κάνῃς μετάνοιες, θὰ κάνῃς προσευχή, θὰ διαβάζῃς Εὐαγγέλιο.

—Ἐγὼ δὲν ξέρω γράμματα.

Τότε ὁ ἀσκητὴς ἔδειξε πέρα καὶ τοῦ εἶπε·

—Τὸ βλέπεις ἐκεῖνο τὸ ποτάμι;

—Ναί, λέει, πολλὲς φορὲς τὸ πέρασα.

—Ἐκεῖ τὸ χειμῶνα πολλὰ παιδάκια καὶ γέροι πνίγονται. Θὰ πᾷς λοιπὸν ἐκεῖ, καὶ ὅσοι δὲν μποροῦν νὰ περάσουν θὰ τοὺς βάζῃς στοὺς ὤμους σου καὶ θὰ τοὺς περνᾷς ἐσύ.

—Αὐτὸ εἶνε εὔκολο γιὰ μένα.

—Θὰ μείνῃς ἐκεῖ τρία χρόνια, καὶ θὰ βοηθᾷς αὐτοὺς ποὺ κινδυνεύουν.

Πῆγε στὸ ποτάμι, καὶ ὅλη τὴ μέρα ἔκανε τὸ κορμί του γεφύρι καὶ τοὺς περνοῦσε ὅλους.

Μιὰ μέρα στὴν ὄχθη εἶδε ἕνα παιδάκι.

—Τί θέλεις; τὸ ρωτάει.

—Μπορεῖς νὰ μὲ περάσῃς ἀπέναντι;

Τὸ παίρνει στοὺς ὤμους του. Ἀλλὰ καθὼς περνοῦσε τὸ ποτάμι, τὸ παιδὶ βάραινε πολύ! Σὰ' νὰ εἶχε ἕνα τόννο ἐπάνω του. Ἵδρωσε, εἶδε κ' ἔπαθε νὰ περάσῃ τὸ ποτάμι.

Τότε ἄκουσε φωνή, ποὺ τοῦ ἔλεγε·

—Αὐτὸς ποὺ ἔχεις στοὺς ὤμους σου δὲν εἶνε ἕνα μικρὸ παιδί· εἶνε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ποὺ σηκώνει ὅλο τὸν κόσμο ἐπάνω του...

Καὶ τὸ παιδάκι ἔγινε ἄφαντο.

Ἀπὸ τότε ὁ Ρέπροβος ἄλλαξε ὄνομα. Ὠνομάστηκε *Χριστο-φόρος*. Διότι *ἔφερε*, σήκωσε, ἐπάνω στὸν ὦμο του τὸ *Χριστό*.

* * *

Τί διδάσκει, ἀγαπητοί μου, αὐτὴ ἡ ἱστορία;

● Ὅτι ὁ Χριστὸς δὲ διώχνει κανέναν ἀπὸ κοντά του, ἂς εἶνε καὶ ἄξεστος καὶ ἀπολίτιστος. Πῆρε αὐτὸ τὸ βάρβαρο καὶ τὸν ἔκανε ἅγιο.

● Καὶ κάτι ἄλλο μᾶς διδάσκει ὁ βίος τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου. Εἴδατε τὸ μάγο; Ὅταν εἶδε τὸ σταυρό, ἔπεσε κάτω ἀπὸ τὸ φόβο του. Κ' ἐσύ; ἔχεις τὸ Χριστό; μὴ φοβᾶσαι τίποτε. Παραπάνω ἀπ' ὅλους εἶνε ὁ Χριστός.

● Διδασκόμεθα ἀκόμα, ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας δὲ' μετράει τὴν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰ λεφτά. Πόσα παίρνει αὐτός; λένε· παίρνει πολλά; ἄ, εἶνε σπουδαῖος· παίρνει λίγα; δὲν εἶνε τίποτε... «Ποσα-παίρνειδες» εἶνε σήμερα οἱ ἄνθρωποι. Πόσα ἔπαιρνε ὁ Ρέπροβος; Τίποτε. Χωρὶς μισθὸ ὑπηρετοῦσε τοὺς ἄλλους.

● Γι' αὐτὸ σήμερα γιορτάζουν ὅσοι ὑπηρετοῦν τὸ κοινὸ στὶς μεταφορές, οἱ ὁδηγοί, οἱ σωφέρ, οἱ ὁποῖοι στὰ αὐτοκίνητα ἔχουν τὸν ἅγιο Χριστοφόρο προστάτη. Ὅσοι εἶνε ἀχθοφόροι, ὅσοι σηκώνουν στὶς πλάτες τους βάρη, ὅσοι εἶνε ὁδοκαθαρισταὶ καὶ σκουπιδιάρηδες. Δὲν θεωρεῖς τίποτε τὸ σκουπιδιάρη; Ἂν δὲν ἦταν ὅμως αὐτός, θά 'πεφτε χολέρα στὴν πόλι.

Πιστεύσατέ με, ἀδέρφια μου, ἔχω μιὰ ἰδιοτροπία. Ὅταν ἔρχωνται μεγάλοι καὶ τρανοὶ νὰ μὲ ἐπισκεφθοῦν, λόγῳ τῆς θέσεώς μου κάθομαι στὸ γραφεῖο. Ὅταν ἔρχωνται οἱ ταπεινοὶ τῆς γῆς, χωριάτες – βοσκοὶ – ἐργάτες, σηκώνομαι ὄρθιος, τοὺς βάζω νὰ καθήσουν καὶ κουβεντιάζω μαζί τους. Ναί, τοὺς ἀγαπῶ καὶ τοὺς τιμῶ, γιατὶ κοπιάζουν.. Τὰ ροζιασμένα χέρια τους εἶνε εὐλογημένα.

Ὁ χριστιανισμὸς δὲν ἐκτιμᾷ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὰ λεφτὰ καὶ τ' ἀξιώματα. Ἀλλοῦ βρίσκεται ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου· καὶ τὴν ἀξία αὐτὴ τοῦ τὴν ἔδωσε ὁ Χριστός.

Βλέπετε τί κάνει ὁ χριστιανισμός; Παίρνει ἕνα βάρβαρο, παίρνει ἕναν ἄγριο, καὶ τὸν κάνει ἅγιο, Χριστιανό, ὑπηρέτη τοῦ Θεοῦ, ὑπηρέτη τοῦ πλησίον. Παίρνει ἕνα χαλίκι καὶ τὸ κάνει διαμάντι.

Αὐτὰ εἶνε τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. Αὐτὰ τὰ διδάγματα μᾶς δίνει σήμερα ὁ ἅγιος Χριστοφόρος.

† ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία. Πρώτη ἐκφώνησις Ι. ναοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Φλωρίνης 9-5-1970. Καταγραφὴ καὶ συντήρησις 9-5-2001.